

Orzecznictwo sądów administracyjnych w sprawach awansów naukowych

prof. dr hab. Bronisław Sitek – Przewodniczący Rady Doskonałości Naukowej

Rada Doskonałości Naukowej

Warszawa, 16 czerwca 2025 r.

Znaczenie orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach nadawania stopni naukowych i tytułu profesora

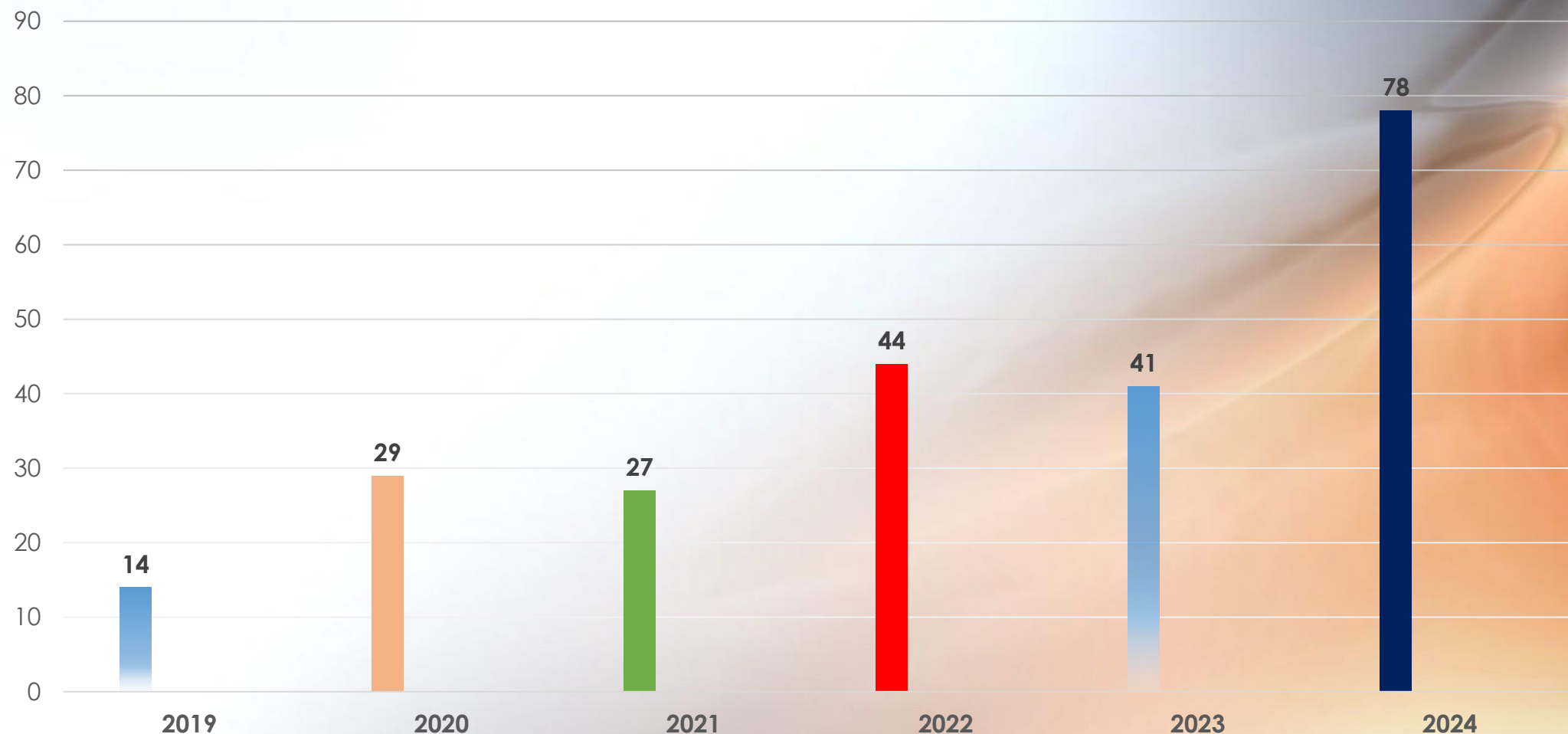
Sądowo-administracyjna kontrola rozstrzygnięć podejmowanych w postępowaniach o awans naukowy została po raz pierwszy wprowadzona do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 12 września 1990 r. o tytule naukowym i stopniach naukowych.

Orzecznictwo to jest kształtowane przez okres nieco ponad 30 lat przy jednocześnie dynamicznie zmieniającym się prawodawstwie w zakresie postępowań dotyczących nadawania stopni naukowych i tytułu profesora.

W tym kontekście orzecznictwo sądowe z zakresu postępowań o awans naukowy stanowi istotny element w odniesieniu do właściwego wypełnienia procesu stanowienia, a co najważniejsze stosowania prawa. Sądy administracyjne z woli ustawodawcy kontrolują działania zarówno podmiotów doktoryzujących i podmiotów habilitujących, jak i Rady Doskonałości Naukowej. Kontrola ta ma szczególne znaczenia w odniesieniu do kształtowania postępowań o awans naukowy jako szczególnego rodzaju postępowań administracyjnych, zwłaszcza wobec generalnej, ale także nieostrej, klauzuli odpowiedniego stosowania przepisów k.p.a.

Orzecznictwo sądów administracyjnych w sprawach nadawania stopni naukowych i tytułu profesora - liczba wydanych wyroków w poszczególnych latach -

Zakres kognicji sądów administracyjnych

Zakres kognicji sądów administracyjnych określa art. 184 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. nr 78 poz. 483 z późn. zm.) oraz ustawy. W art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259) wymieniono sprawy należące do właściwości sądów administracyjnych, są to m.in.:

- 1) decyzje;
- 2) postanowienia;
- 3) a także inne niż wymienione akty lub czynności z zakresu administracji publicznej, dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa.

Do właściwości sądów administracyjnych należą więc wszystkie akty indywidualno-konkretnie, które zostały wydane przez organ administracji publicznej lub też instytucję wyposażoną w kompetencje władcze i rozstrzygające o prawach jednostki.

Zakres kognicji sądów administracyjnych

Kryterium kontroli wykonywanej przez sądy administracyjne określa art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 137), który stanowi, że jest ona sprawowana pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

Kontrola ta, co do zasady, przebiega w trzech płaszczyznach:

- 1) oceny zgodności rozstrzygnięcia lub działania z prawem materialnym;
- 2) dochowania wymaganej prawem procedury;
- 3) respektowania reguł kompetencji.

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Zakres kognicji sądów w sprawach nadawania stopni naukowych i tytułu profesora

„Warto podkreślić, że w judykaturze ugruntowany jest pogląd, że w sprawach o nadanie stopni naukowych sąd administracyjny sprawuje kontrolę jedynie w zakresie badania legalności decyzji [...], czyli – czy decyzja ta została wydana zgodnie z przepisami regulującymi tryb i zasady postępowania w tego rodzaju sprawach. Rolą sądu administracyjnego nie jest wkraczanie w merytoryczną ocenę dorobku naukowego [...] dokonaną w toku postępowania w recenzjach, czy też przez organ.”

Sygn. akt II SA/Wa 1382/21

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Zakres kognicji sądów w sprawach nadawania stopni naukowych i tytułu profesora

„Sąd administracyjny, w ramach swej kognicji, nie jest uprawniony do oceny wartości naukowej dokumentacji złożonej przez kandydata czy trafności opinii recenzentów. Sąd nie jest bowiem uprawniony do rozwiązywania merytorycznych sporów powstałych w świecie nauki.”

Sygn. akt I OSK 212/08

„W zakresie kognicji sądu administracyjnego pozostaje wyłącznie zbadanie, czy w toku postępowania o awans naukowy nie doszło do naruszenia trybu postępowania określonego przepisami ustawy (...) oraz k.p.a. Innymi słowy, sąd administracyjny bada aspekty formalne postępowania zakończonego wydaniem zaskarżonej decyzji.”

Sygn. akt I OSK 1700/10

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Uzasadnienie podejmowanych rozstrzygnięć w sprawach nadawania stopni naukowych i tytułu profesora

„W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreślano wielokrotnie, że konieczność szczególnie starannego uzasadnienia decyzji ma znaczenie w postępowaniach w sprawie nadania stopnia naukowego, z uwagi na zapewnienie obiektywizmu”.

Sygn. akt II SA/Wa 1777/19

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Uzasadnienie podejmowanych rozstrzygnięć w sprawach nadawania stopni naukowych i tytułu profesora

„Skoro uchwała jest decyzją organu kolegialnego, to musi spełniać minimum wymagań, jakie przepisy k.p.a. określają dla tego typu aktu.”

Sygn. akt II SA/Wa 908/19

„Uzasadnienie decyzji [...] powinno zawierać motywy przyjętego w sprawie stanowiska odnośnie do kryteriów wraz z ich wyjaśnieniem. Innymi słowy, uzasadnienie decyzji powinno odzwierciedlać tok rozumowania organu, który doprowadził do wydania rozstrzygnięcia. Uzasadnienie decyzji powinno umożliwiać kontrolę poprawności jej rozstrzygnięcia, w tym również przez sąd, który nie zastępuje organu w podaniu motywów uzasadnienia decyzji o oznaczonej treści. Zaznaczyć przy tym należy, że dowody zebrane w sprawie nie mogą zastępować uzasadnienia decyzji, gdyż są one tylko podstawą wydania rozstrzygnięcia.”

Sygn. akt II SA/Wa 1969/21

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Uzasadnienie podejmowanych rozstrzygnięć w sprawach nadawania stopni naukowych i tytułu profesora

„Należy podkreślić, że uzasadnienie rozstrzygnięcia, mającego charakter decyzji administracyjnej, stanowi istotną gwarancję realizacji podstawowych zasad postępowania administracyjnego: zasady zaufania (art. 8 § 1 i 2 k.p.a.) i zasady przekonywania (art. 11 k.p.a.) oraz konstytucyjnej zasady prawa do sądu (art. 45 ust. 1 i 78 Konstytucji RP). Nie sposób przyjąć, że te zasady prawa mają w sprawach dotyczących nadania stopni naukowych i tytułu naukowego mniejsze znaczenie niż w innych sprawach załatwianych w postępowaniu administracyjnym. Trzeba dodać, że w sprawach o nadanie stopnia naukowego i tytułu naukowego wagę uzasadnienia rozstrzygnięcia, zawierającego wyczerpujące określenie jego motywów, podkreśla również to, że rozstrzygnięcia dotyczące tej materii mają w znaczącym stopniu charakter uznaniowy i że ich sądowa kontrola jest ograniczona, nie sięga bowiem aspektów merytorycznych.”

Sygn. akt II SA/Wa 1963/21

Rada Doskonałości Naukowej,
Warszawa, 16 czerwca 2025 r.

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Uzasadnienie podejmowanych rozstrzygnięć w sprawach nadawania stopni naukowych i tytułu profesora

„Kandydatka ma bowiem prawo wiedzieć [...] dlaczego – pomimo pozytywnych recenzji [...] Rada uznała za wiarygodną jedynie recenzję negatywną, a jednocześnie, z jakich przyczyn odmówiła wiarygodności pozytywnym recenzjom znajdującym się w aktach sprawy. Powyższe narusza nie tylko dyspozycję art. 107 § 3 k.p.a., ale również wyrażoną w art. 8 § 1 k.p.a. zasadę pogłębiania zaufania.”

Sygn. akt II SA/Wa 840/20

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Istota odpowiedniego stosowania przepisów k.p.a. w postępowaniach o awans naukowy

„Odpowiednie zastosowanie przepisów oznacza, że przy rozważaniu, które przepisy regulujące postępowanie administracyjne będą miały zastosowanie wprost, które z odpowiednimi modyfikacjami, a które w ogóle nie będą miały zastosowania, należy wziąć pod uwagę cechy charakterystyczne postępowań w sprawach stopni naukowych i tytułu naukowego. Odpowiednie stosowanie k.p.a. w postępowaniach dotyczących nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego nie może jednak w żaden sposób zmienić charakteru tych postępowań, ponieważ przy odpowiednim stosowaniu wszelkich przepisów prawa modyfikacji mogą podlegać jedynie przepisy odpowiednio stosowane, a nie przepisy, które mają być przez nie uzupełniane.”

Sygn. akt I OSK 1790/21

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Udział osoby ubiegającej się o awans naukowy w postępowaniu

„Postępowanie [...] cechuje znaczna odrębność od postępowania prowadzonego na podstawie przepisów k.p.a, a osoba, której ono dotyczy, nie korzysta z prawa strony w rozumieniu art. 28 k.p.a.”

Sygn. akt I OSK 5625/21

„W postępowaniu tym osoba, której dotyczy uchwała, nie korzysta z praw strony w rozumieniu art. 28 k.p.a. Postępowanie dowodowe [...] ograniczone jest natomiast wyłącznie do uzyskania recenzji.”

Sygn. akt II SA/Wa 3179/21

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Udział osoby ubiegającej się o awans naukowy w postępowaniu

„Z uwagi na specyfikę postępowania czynny udział strony w posiedzeniach [...] jest ograniczony z uwagi na niejawny charakter tego postępowania.”

Sygn. akt I OSK 443/09

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Udział osoby ubiegającej się o awans naukowy w postępowaniu

„W takim postępowaniu nie znajduje zastosowania zasada czynnego udziału strony w rozumieniu art. 10 k.p.a, choć habilitant – jako strona postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego – ma prawo wglądu w akta sprawy.”

Sygn. akt II SA/Wa 1215/20

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Dowody w postępowaniach dotyczących nadawania stopni naukowych i tytułu profesora

„Protokół obrad Komisji jest dokumentem urzędowym i jego treść stanowi dowód w sprawie.”

Sygn. akt II SA/Wa 1281/20

„Protokół odzwierciedla przebieg posiedzenia, dyskusji, wyniki głosowania oraz treść uchwały, zatem stanowi dowód w sprawie, który podlega, podobnie jak podjęta uchwała, ocenie Sądu, czy w postępowaniu przed organami I i II instancji były zachowane podstawowe reguły proceduralne dotyczące postępowania w sprawach stopni naukowych i tytułów naukowych”

Sygn. akt II SA/Wa 1817/19

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Dowody w postępowaniach dotyczących nadawania stopni naukowych i tytułu profesora

„Art. 75 § 1 k.p.a. (jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy) nie ma zastosowania w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego.”

Sygn. akt II SA/Wa 1658/19

„Tymczasem, przedmiotem swojej opinii [...]uczyniła dotychczasowy przebieg postępowania pod kątem jego zgodności z prawem, wkraczając w tej kwestii w kompetencje organu [...]. Natomiast recenzentka nie oceniła dorobku naukowego [...], tym samym jej opinia jest sprzeczna z ustawą [...], a to oznacza, że nie może być dowodem w niniejszej sprawie.”

Sygn. akt I OSK 92/17

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Dowody w postępowaniach dotyczących nadawania stopni naukowych i tytułu profesora

„Oznacza to, że [...], mimo iż jest organem odwoławczym, prowadzi w pewnym zakresie własne postępowanie dowodowe, choć ograniczone jedynie do ww. postępowania opiniodawczego. Z tego powodu organ ten jest organem, który musi stosować w prowadzonych przed nim postępowaniach przepisy art. 7, art. 77 i art. 80 k.p.a., gdyż musi dokonywać oceny, nie tylko materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed Radą, ale i materiału dowodowego, zebranego w postępowaniu odwoławczym. Opinie recenzentów, powołanych w postępowaniu odwoławczym, winny więc odnosić się również do tych aspektów, których dotyczyły opinie recenzentów, powołanych w postępowaniu przed Radą. Ponadto przepisy [...] nie stwarzają kandydatowi na stopień naukowy możliwości toczenia dyskusji na temat recenzji. Jednoznacznie negatywne oceny recenzentów nie mogą więc zostać zaprzeczone wyjaśnieniami strony. Postępowanie dowodowe [...] ograniczone jest bowiem tylko do uzyskania recenzji.”

Sygn. akt III OSK 1414/21

Rada Doskonałości Naukowej,
Warszawa, 16 czerwca 2025 r.

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Wyłączenie członka komisji habilitacyjnej jako członka organu podmiotu habilitującego

„Z przepisu art. 178 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce wynika, że w postępowaniach dotyczących nadania stopnia doktora habilitowanego w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. **Należy przyjąć, że organy uczestniczące w tych postępowaniach są zobowiązane każdorazowo wyłączać od udziału w danym postępowaniu swojego członka w przypadku, gdy pełni on w nim funkcję recenzenta lub członka komisji habilitacyjnej na podstawie art. 24 § 1 pkt 4 k.p.a.**, który stanowi, że pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie, w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3. Obowiązek wyłączenia pracownika, członka organu kolegialnego bądź całego organu wynika z potrzeby zabezpieczenia w jak największym zakresie neutralności organu, czyli zapewnienia bezstronności i obiektywizmu organu przy rozpoznawaniu sprawy. Zgodnie z definicją słownikową, bezstronność to brak stronniczości, brak uprzedzeń. Zaś obiektywizmem charakteryzuje się ocena czegoś w sposób zgodny ze stanem faktycznym, niezależnie od własnych opinii, uczuć i interesów.”

Sygn. akt II SA/Wa 1018/22

Rada Doskonałości Naukowej,
Warszawa, 16 czerwca 2025 r.

Wybrane tezy z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach postępowań o awans naukowy

Wyłączenie promotora jako członka organu podmiotu doktoryzującego

Mając na uwadze, że promotorowi przysługuje jednorazowe wynagrodzenie, które jest wypłacane po zakończeniu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, ale jedynie w przypadku, gdy w wyniku postępowania stopień zostanie nadany (art. 184 ust. 1 i 2 p.s.w.n.), sąd aprobująco odnosi się do stanowiska wedle którego **promotor podlega wyłączeniu** od udziału w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora na mocy art. 27 § 1 k.p.a. w zw. z art. 24 § 1 pkt 1 k.p.a., zgodnie z którym wyłączeniu podlega członek organu kolegialnego w sprawie, w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron postępowania w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki.

Sygn. akt II SA/Wa 1018/22

Wnioski na gruncie aktualnego orzecznictwa sądów administracyjnych

- Wzrost liczby spraw kontrolowanych przez sądy administracyjne na przestrzeni lat.
- Zwiększony nacisk na wzmocnienie faktycznego oraz prawnego uzasadnienia wydawanych rozstrzygnięć, pomimo iż podejmowane są one w głosowaniu tajnym.
- Względnie spójne akcentowanie charakteru postępowań o awans naukowy jako szczególnego rodzaju postępowań administracyjnych poprzez podkreślanie m. in.:
 - specyfiki organów wydających rozstrzygnięcia;
 - ograniczenia czynnego udziału w postępowaniu osoby ubiegającej się o awans naukowy;
 - ograniczonego katalogu przyjmowanych dowodów;
 - szczególnego charakteru recenzentów i sporządzanych przez nich opinii, jako *quasi* biegłych;
 - prymatu eksperckiej oceny w zakresie stwierdzenia spełnienia przesłanek warunkujących dany awans naukowy.

Zalecenia

Prawidłowe konstruowanie rozstrzygnięć w sprawach awansów naukowych jako decyzji administracyjnych poddających się kontroli instancyjnej i sądowej

➤ Struktura decyzji administracyjnej:

Zgodnie z art. 107 § 1 k.p.a. decyzja zawiera:

- 1) oznaczenie organu administracji publicznej;
- 2) datę wydania;
- 3) oznaczenie strony lub stron;
- 4) powołanie podstawy prawnej;
- 5) rozstrzygnięcie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 7) pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania;
- 8) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji.

Zalecenia

➤ **Struktura decyzji administracyjnej:**

Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, a także uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony; nie dotyczy to jednak decyzji rozstrzygających sporne interesy stron oraz decyzji wydanych na skutek odwołania.

Zalecenia

➤ Omówienie struktury decyzji administracyjnej:

W uzasadnieniu faktycznym organ administracji publicznej powinien zatem dokładnie wskazać podstawę faktyczną rozstrzygnięcia. Organ musi zająć stanowisko wobec całego materiału procesowego oraz uzasadnić jasno i należycie swoje zdanie, a w szczególności uzasadnić, na jakiej podstawie uznał pewne fakty za prawdziwe. Wszelkie niejasności, które ujawnią się przy zestawieniu podstawy faktycznej decyzji z materiałem procesowym, muszą budzić uzasadnioną wątpliwość, czy ustalenie podstawy faktycznej nastąpiło prawidłowo. Dla przykładu: zaniedbanie organu administracji państwowej w kwestii ustosunkowania się do istotnych różnic w opiniach biegłych powołanych w sprawie, zaniechanie skonfrontowania tych rozbieżnych opinii w toku postępowania administracyjnego, w związku z czym uzasadnienie decyzji nie wyjaśnia tych kwestii, stanowi istotne naruszenie przepisów postępowania administracyjnego mające wpływ na wynik sprawy (wyrok NSA w Warszawie z 30.12.1980 r., SA 645/80, ONSA 1981/1).

Zalecenia

➤ Omówienie struktury decyzji administracyjnej:

Uzasadnienie prawne decyzji polega na wyjaśnieniu podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa. Przytoczenie przepisów prawa polega na podaniu treści tych przepisów, natomiast wyjaśnienie podstawy prawnej na wykładni przepisów stanowiących podstawę prawną rozstrzygnięcia zawartego w decyzji. Wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa» polega nie tylko na obowiązku powołania podstawy prawnej w każdej decyzji i przytoczeniu obowiązującego prawa, ale także na wszechstronnym wyjaśnieniu podstawy prawnej i faktycznej decyzji, czyli na wytłumaczeniu się, dlaczego właściwy organ orzekający zastosował określony przepis, rozstrzygając sprawę, względnie też - dlaczego daną wykładnię przyjął, skoro możliwe było potencjalnie dokonanie wykładni odmiennej (wyrok NSA w Poznaniu z 23.02.1988 r., SA/Po 1317/87).

Decyzje uznaniowe wymagają również wnikliwego i logicznego uzasadnienia (wyrok NSA w Warszawie z 20.06.1984 r., III SA 87/84).

Zalecenia

➤ Podejmowanie decyzji przez organy kolegialne:

Kodeks postępowania administracyjnego dotyczy także postępowania toczącego się przed organami kolegialnymi. Wskazują na to wprost przepisy art. 27, 87, 93 i 176 § 1 tego kodeksu. Poza tymi przepisami w kodeksie postępowania administracyjnego nie ma przepisów szczególnych, które odnosiłyby się wyłącznie do organów kolegialnych i określały warunki odmienne niż dla organów jednoosobowych. Poza przepisami kodeksu postępowania administracyjnego tryb wydawania decyzji administracyjnych przez organ kolegialny określają przepisy szczególne, regulujące organizację i działanie organu kolegialnego, w tym zwłaszcza przesłanki ważności uchwał podejmowanych na posiedzeniach plenarnych. Przesłanki te mają zatem znaczenie również dla ważności decyzji administracyjnych organów kolegialnych, wydawanych w formie uchwał. To, czy przesłanki te zostały spełnione, wynikać powinno z protokołu posiedzenia sporządzonego zgodnie z przepisami o trybie działania organu kolegialnego.

Z drugiej jednak strony powstaje niewątpliwa trudność w sporządzeniu uzasadnienia decyzji zgodnego z wymaganiami przepisu art. 107 § 3 k.p.a., jeżeli decyzja organu kolegialnego została podjęta w głosowaniu tajnym; wówczas bowiem nie są znane motywy, którymi kierowała się większość głosujących.

Zalecenia

➤ **Podjmowanie decyzji przez organy kolegialne:**

Tym samym szczególnie istotnym staje się ujawnienie oceny spełnienia warunków awansu naukowego przez daną osobę ubiegającą się o jego uzyskanie przez poszczególnych członków organu podmiotu orzekającego przed przystąpieniem do głosowania.

Wyrażenie w trakcie posiedzenia właściwego organu tej oceny daje możliwość ustalenia motywów, jakimi kierował się organ, podejmując określone rozstrzygnięcie, gdy znany będzie już wynik głosowania.

Istotną rolę należy zatem przypisać przewodniczącym organów przeprowadzających postępowania o awans naukowy. Na osobach tych bowiem spoczywa obowiązek odpowiedniego prowadzenia posiedzenia, w tym dyskusji, a także stwierdzenie, że wyrażone oceny umożliwiają przystąpienie do głosowania. Dyskusja powinna być prowadzona przy tym z uwzględnieniem kwestii dotyczących właściwego ustalenia faktycznego sprawy, a zatem rzeczywistych osiągnięć przedłożonych do oceny w danym postępowaniu, oraz prawnego – przez co należy rozumieć ustalenie i dokonanie prawidłowej wykładni przede wszystkim przepisów warunkujących dany awans naukowy z uwzględnieniem konkretnej i indywidualnej sprawy.

Dziękuję za uwagę

prof. dr hab. Bronisław Sitek – Przewodniczący Rady Doskonałości Naukowej

Rada Doskonałości Naukowej

Warszawa, 16 czerwca 2025 r.